

[Alfred Jensen.]

der nu til Dels kan dispenseres, hvorimod dette ikke var muligt tidligere.

Der er i øvrigt en hel Del Bestemmelser i dette Lovforslag, som vi maa hilse med Tilfredshed, fordi det er Fremskridt, Skridt i den Retning, Medlemmerne har ønsket sig: Der bliver ved denne Lejlighed ydet større Tilskud til de Kasser, hvor Medlemmernes Aarsfortjeneste er lavest, og der bliver aabnet Adgang for Fortsættelseskasserne til at yde Understøttelse i indtil 140 Dage. Med Hensyn til det sidste maa jeg dog sige, at jeg mener ikke, det er rigtigt, at det Dageantal, hvori Fortsættelseskasserne kan yde Understøttelse, gøres afhængigt af det Dageantal, hvori den ordinære Arbejdsløshedskasse yder Understøttelse. Vi formener, at de to Ting ikke bør sammenkædes, men at Kasserne bør have Lov til at lade Fortsættelseskasserne træde i Virksomhed, som de kan aftale det med Arbejdsdirektøren.

Det forhøjede Kontingent for Arbejdsgivernes Vedkommende til Arbejdsløshedsfonden er vi ligeledes tilfredse med, men vi maa dog paapege, at der i Lovforslaget er mindre heldige Ting, f. Eks. Bestemmelsen, hvorefter det bliver vanskeligere at blive optaget i Arbejdsløshedskassen, end det tidligere har været. Vi kan ikke indse, at det bør gøres vanskeligere for de unge, der kun har tilfældigt Arbejde, at blive optaget i Arbejdsløshedskasserne. Vi mener, at de fortsat skal have Adgang paa de samme Betingelser, som hidtil har været gældende for Optagelse i Kasserne.

I § 12 i det i Landstinget vedtagne Forslag bibeholdes stadig Bestemmelserne om, at Understøttelsen kan fratages arbejdsløse, hvis der bliver Konflikt inden for Kassens Omraade. Ved den forrige Sags Behandling her i Dag paatalte jeg dette og sagde, at det var urimeligt, at denne Understøttelse ved Opbejring af Kommunehjælp skulde have Fattighjælps Virkning. Det ærede Medlem Hr. Villumsen sagde, at dette Forhold ophørte, naar vi fik denne Lov vedtaget. Men Kassen kan dog stadig væk lukkes for en Del arbejdsløse Medlemmer, og vi maa betragte det som en Fejl, at denne Bestemmelse ikke er ophævet.

I øvrigt mener vi, at der bør være endnu et Par Paragraffer i Loven. Bl. a. mener vi,

at Arbejdsløshedslovens § 20 bør ophæves; det er den Paragraf, der siger, at Arbejdsløshedshjælpen maa betragtes som fuld Forsorg, og naar det er Tilfældet, kan man ikke faa Suppleringshjælp, undtagen særlige Omstændigheder taler derfor. Vi ønsker ogsaa en anden Bestemmelse ind i Loven; den angaar de Arbejdsbeviser, som de arbejdsløse skal komme med til Kontrolrørerne for at godtgøre, at de har haft det Arbejde, der udkræves. Der staar ikke nogetsteds i Lovforslaget, at Arbejdsgiverne er pligtige at udstede disse Beviser, og jeg ved fra Funktionærer i Arbejdsløshedskasserne, at det ofte kniber med at fremskaffe disse Beviser, fordi Arbejdsgiverne er uvillige. Vi mener, der bør være en Bestemmelse i Loven, som paabyder Arbejdsgiverne at udstede Beviser for udført Arbejde.

Vi vil i øvrigt forbeholde os at stille de nødvendige Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Regeringspartiernes Ordførere for den velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget, og i øvrigt ogsaa Retsforbundets ærede Ordfører for den Velvilje, han viste Lovforslaget, fraset et enkelt Punkt, som jeg til at begynde med skal gøre nogle Bemærkninger om.

Man giver det her under Forhandlingerne Udseende af, at der bliver begaaet en særlig Voldshandling ved at ophæve en Bestemmelse i Loven, der har staaet der i 10 Aar, men som blev indsat mod 300 000 Arbejdsløshedskasemedlemmers Ønske og Vilje. I 1907, da vi fik Loven om Statsanerkendelse af Arbejdsløshedskasser, var det en udtrykkelig Forudsætning, at Arbejdsløshedskasserne skulde opbygges fagligt, og at Fagorganisationerne obligatorisk skulde forpligte deres Medlemmer til at være Medlemmer ogsaa af Arbejdsløshedskassen, for at man ikke skulde komme ud for, at i en Fagorganisation stod alle de Medlemmer, der mente sig sikre paa Arbejde, maaske gennem hele deres Liv, uden for Forsikringen og sparede deres Penge, medens alle de, der var mere udsat for at blive arbejdsløse, stod i Forsikringen. Det sikrede man sig imod ved, at Fagforbundene forpligtede sig til at paalægge deres Medlemmer at staa i Arbejdsløshedskasserne.